

Publicerad 2006-04-06 20:46 av Juni

Förtids nostalgiskt

Vindar.

Vindar som blåser mig baklänges.

Bak i tiden. Långt långt in i oändligheten.

Det är bara vindar.

Som om någon smeker mitt öra.

Smeker det utan förklaring.

Ett vind-smek.

Ett vind-svek.

Nu. Det är nu jag skulle kunna höra allt.

Men jag är förtrollad, för berörd.

Det finns bara vindens smekningar.

Smekningar som viskar förbannelser.

Som vaggar min trumhinna till sömn.

Ord vill tolkas.

Ord vill göra dig hörd.

De vill vända vindarna.

Och få en annan innebörd.

Men allt de gör,

är ännu en ordbok tom.

Sus-ord.

Orden är som ett sus.

Som ett litet barn som somnat i mitt knä,

och vill ha svar på alla sina drömmar så fort det vaknar.

Men jag har inga kapitelböcker,

med text och dialog.

Bara en trave bilderböcker.

Med slitna sidor.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Juni med Poeter.se id #6599 innehar upphovsrätten